PARTITA
METODISKI INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

LATVIJAS MŪZIKAS IZGLĪTĪBAS IESTĀŽU ASOCIĀCIJAS
METODISKI INFORMATĪVAIS IZDEVUMS
NR. 218 2021
NOVEMBRIS

Cilvēku ar pozitīvu enerģiju ir viegli atpazīt: viņa klātbūtnē kļūst labāk. Gan morāli labāk, gan fiziski. Piedevām, šis cilvēks var klusiņām sēdēt maliņā un lasīt žurnālu. Vai runāt par ikdienišķām tēmām. Vai anekdotes stāstīt. Vai spēlēt klavieres. Vai neveikli dejot... Nav svarīgi, ko viņš dara. Vienkārši visiem kļūst labāk, un viss. Uzlabojas noskaņojums un gribas dzīvot.

Cilvēki ar pozitīvu enerģiju paši var pat nezināt par tādu savu spēju.Tā ir viņu galvenā pazīme – kad viņi ir blakus, citiem rodas vēlme dzīvot. Runā, ka enerģijai nav ne "plus" ne "mīnus" zīmes; var jau būt, ka tā arī ir. Taču vienā cilvēkā šī enerģija pārvēršas toksiskā radiācijā, indīgā gāzē. Bet otrā – nektārā un dzīvības eliksīrā. Viss atkarīgs no cilvēka. No viņa Dvēseles un attieksmes pret citiem cilvēkiem. Nav obligāti viņam jābūt svētajam vai labdarības paraugam. Vienkārši viņš ir labestīgs: viņš mīl cilvēkus un ir līdzjūtīgs. Dažkārt viņš pats nemaz nav nekāds veselais, stiprais un jaunais. Bet dzīvības enerģija viņā pārvēršas dziedinošā eliksīrā, kas atveseļo citus. Viņš pats kļūst par zālēm un glābiņu. Tādu cilvēku klātbūtnē atdzīvojas augi, atveseļojas dzīvnieki, bet cilvēki dziedinās. Pamazām atjaunojas spēki, parādās smaids un tas ir dziedināšanās sākums. Tāda cilvēka klātbūtnē citi aizmirst savas problēmas un pēc tam parādās labas domas, kas izspiež sliktās.. Tā cilvēki ar pozitīvu enerģiju ietekmē apkārtējos.

Lai mums katram būtu šī brīnišķīgā iespēja sastapties vai būt blakus tādiem cilvēkiem. Un vēl skaistāk būtu, ja mēs paši tādi būtu. Tad pasaulē būtu līdzsvars…

Ilze Dāve,
Partitas redaktore

SVEICAM KOLĒĢI DAINU PENĢEROTI JUBILEJĀ!

Kad rudens saulīte rotaļājas krāsainajās kļavu lapās un ir ābolu ražas pilnbrieds, mūsu skolā ir ierasts mieloties ar Dainas cepto *Šarloti* – ābolu kūku, jo 6. oktobris ir viņas dzimšanas diena.

Daina Penģerote Pļaviņu Mūzikas skolā strādā kopš 1979. gada. Šajos garajos darba gados Daina ir mācījusi solfedžo, mūzikas literatūru, vispārējās klavieres, diriģējusi kori, bijusi arī Mūzikas skolas direktore.

Kā kolēģi raksturo skolotāju Dainu? Ļoti pretimnākoša un atbalstoša kolēģe uz kuru vienmēr var paļauties. Apzinīga, kārtīgi izdara savu darbu. Izturēta un inteliģenta. Dainai ir dziļas un pamatīgas mūzikas teorijas zināšanas. Ieinteresēta kultūras dzīves jaunumos, apmeklē dažādus mūzikas koncertus klātienē. Daina vienmēr ar interesi seko līdzi visai Mūzikas skolas dzīvei. Neatņemama dzīves sastāvdaļa Dainai ir viņas ģimene – vīrs, bērni un mazbērni. Un, protams, Dainas sirdslieta – tulpju kolekcija un grāmatas.

Kas gan vēl vairāk spēj iedvesmot, uzmundrināt un sevi pilnveidot kā mūzika? Daina Penģerote šo aicinājumu dzirdējusi zāles stiebrā, pūkainā mākoņbērnā, koku zaru sarunās un kamenes samtainajā sanoņā. Skolotājas Dainas Penģerotes darbu raksturo plašas un daudzpusīgas

⇨ turpinājums no 1. lpp.

zināšanas, rūpes un atbalsts ikvienam skolēnam, prasme saskatīt un priecāties par savu audzēkņu izaugsmi. Skolotāja lieliski sadarbojas ar kolēģiem, ir zinoša, atsaucīga un pretimnākoša.

Ar ticību Dievam, kalpošanu baznīcā, skanīgo ērģeļspēli dievkalpojumos Daina Penģerote iedvesmo ikvienu labiem darbiem un labām domām. Mācot solfedžo un mūzikas literatūru, skolotāja devusi saviem audzēkņiem noturīgas, plašas zināšanas mūzikas teorijā, prasmi klausīties un ieklausīties mūzikā, pētīt un strukturēt savas domas. Mums ir patiess prieks sadarboties ar mūzikas teorētisko mācību priekšmetu skolotāju Dainu Penģeroti. Profesionālajās sarunās esam guvuši vērtīgu pieredzi tālākajam darbam.

Jubilejā Mūzikas skolas kolektīvs novēl Dainai labu veselību un možu garu turpmākajos dzīves gados.

Dainas kolēģi
Pļaviņu Mūzikas skolā

LIEPĀJĀ VEIKSMĪGI PAVADĪTA DŽEZA MŪZIKAS NEDĒĻA

PIKC Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola (LMMDV) jauno mācību gadu iesāka ar šogad pirmo muzikālo "Jam Session" vakaru skolas pagalmā, Alejas ielā 18. Pasākums norisinājās džeza nedēļas laikā, kas Liepājā jau kļuvusi par neatņemamu tradīciju.

Par Liepājas džeza nedēļu Deniss Paškevičs saka: "Tā bija lieliska nedēļa piepildīta ar kvalitatīvām norisēm. Katra sniegtā meistarklase bija piepildīta ar augstvērtīgām zināšanām mūsu audzēkņiem. Lepojos par izcilu latviešu džeza mūziķu darbu džeza nedēļas laikā. Protams nevar neizcelt unikālo iespēju strādāt tiešsaistes meistarklasē kopā ar leģendāru džeza mūziķi Deividu Lībmanu (Dave Liebman) no ASV, kurš savā karjerā daudzus gadus spēlējis kopā pat ar Mailu Deivu (Miles Davis). Lieliska bija arī meistarklase un vakara *Jam Session* kopā ar manu ilggadēju draugu un kolēģi Sebastianu, kurš ir ne tikai izcils komponists un džeza mūziķis, bet arī vada vienu no lielākajiem džeza festivāliem Vācijā "XJAZZ". Priecājos, ka meistarklašu ietvaros tika runāts ne tikai par džezu, bet arī starpdiciplināriem žanriem, pieskaroties gan akadēmiskajai, gan elektroniskajai mūzikai. Īpašs bija džeza nedēļas noslēgums, kur Jāņa Rubika meistarklasē darbā ar bigbendu tika apgūts manis komponēts un Jāņa aranžēts skaņdarbs, kas veidots īpaši Liepājas Bigbendam. Bija patiess prieks redzēt kā mūzika rezonē ar jaunajiem mūziķiem."

"Džeza nedēļu šogad mēģinājām noorganizēt tā, lai visiem mūzikas mīļotajiem būtu interesanti sekot līdzi jebkurai meistarklasei. Piemēram, lai trompetes spēles pārstāvis varētu smelties idejas par jauniem izaicinājumiem, kurus pielietot uz sava instrumenta, neskatoties uz to, vai līdz šim instruments spēlēts klasiskajā vai džeza žanrā. Turklāt pirmo reizi bija iespēja tiešsaistes skatītājiem sekot līdzi meistarklašu norisēm. Lai to varētu panākt, tika noorganizētas vairākas kameras, kas nodrošināja kvalitatīvu skaņu un bildi. Nākamgad turpināsim strādāt pie tiešsaistes kvalitātes nodrošināšanas, līdz ar to prognozēju, ka auditorija šim pasākumam palielināsies. Tāds ir mūsu mērķis," papildina LMMDV populārās un džeza mūzikas Izglītības programmas vadītājs Rustams Bagirovs.

Džeza nedēļa norisinājās laika posmā no 30. augusta līdz 7. septembrim, kad ikvienam interesentam nedēļas garumā tiešsaistē bija iespēja piedalīties meistarklasēs, kurās tika iepazīstināti ar džeza un populārās mūzikas pamatiem, saturu, izpildīšanu un improvizāciju.

Meistarklašu vadītāji bija Latvijā, Eiropā un plašāk pasaulē pazīstami džeza mūzikas meistari – Deividu Lībmans (ASV), Sebastians Studņickis (Vācija), Deniss Paškevičs (Latvija), Nefs Irizarī (Puertoriko/Latvija), Andris Buiķis (Latvija), Rustams Bagirovs (Latvija), Evilena Protektore (Latvija) un Jānis Rubiks (Latvija).

Pasākuma norisi atbalstīja Valsts Kultūrkapitāla fonds.

PIKC Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola
www.lmmdv.edu.lv

X Starptautiskais mazpilsētu un lauku mūzikas skolu konkurss
Pūšaminstrumentu spēles audzēkņiem
Ozolnieki 2021

Konkurss notiek 2021.gada 7.maijā. Konkursu rīko Ozolnieku Mūzikas skola. Konkursu atbalsta Ozolnieku novada dome.

Konkursa mērķis
Sekmēt mūzikas skolu audzēkņu māksliniecisko izaugsmi, uzstāšanās prasmi un pieredzi.
Veicināt pedagogu profesionālās meistarības izaugsmi un pieredzes apmaiņu.

Konkursa noteikumi
Konkurss notiek attālināti.
Konkursa dalībnieka nemontēta video ieraksta saiti YouTube platformā (publiski pieejamu) jāiesūta līdz 2021. gada 6. maijam. Video ierakstam jābūt filmētam vienlaidus, bez izgriezumiem un rediģēšanas. Konkursa dalībnieki filmējas koncerta apģērbā un koncerta apavos.

Konkursa dalībnieki
Latvijas un citu valstu profesionālās ievirzes izglītības iestāžu (izņemot valstu galvaspilsētu skolas) Pūšaminstrumentu spēles sekojošu instrumentu audzēkņi – oboja, klarnete, fagots, saksofons, trompete, trombons, tuba, eifonijs u.c. Flautas spēles audzēkņi konkursā nepiedalās.
Konkurss notiek trīs vecuma grupās:
I grupa 9 -11 gadi
II grupa 12 -13 gadi
III grupa 14 gadi un vecāki
Dalības maksa - **15 €** par katru dalībnieku.

Kontaktinformācija
Direktore Edīte Brūniņa
Tālr.: 29229482
muzikasskola@ozolnieki.lv

"KOPRADE>PAŠIZZIŅA>PAŠAPZIŅA"

Lai gan dzīvojam laikā, kad plānot un iepriekš ieplānotā veidā savus plānus realizēt visbiežāk neizdodas, tomēr šogad Bolderājas Mūzikas un mākslas skolas Simfoniskajam orķestrim izdevās realizēt kādu ieceri, pie kuras pedagogu komanda strādāja ilgāku laiku. Un lai gan orķestra vasaras aktivitāšu ideja tikusi vairākas reizes "transformēta", šī gada projekta rezultāts liek mums pamatoti domāt, ka būs realizētas projekta versijas arī otrajā, trešajā un, iespējams, daudzās tām sekojošās versijās.

Saņemot finansējumu projektam «Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai» (Jaunatnes iniciatīvu projekts PuMPuRS), kuru pilnībā finansē Eiropas Sociālā fonda projekts, Bolderājas Mūzikas un mākslas skolas atbalsta biedrībai, sadarbībā ar Bolderājas Mūzikas un mākslas skolas direktoru Arturu Cingujevu izdevās realizēt projektu "Koprade>Pašizziņa>Pašapziņa", kura BMMS un LELB Dienas centra "Dzīvības aka" jaunieši gan kopīgi muzicējot un darbojoties mākslas nodarbībās, gan tiekoties ar iedvesmojošām personībām, mēģināja izzināt mūzikas un radošuma lomu, izvēloties nākotnes dzīves ceļu. Šis mērķtiecīgo darbību kopums tika vērsts uz jauniešu motivāciju nepārtraukt mācības un rast plašāku skatījumu uz savas nākotnes profesionālās karjeras iespējām.

Projekta radošā komandas, kuru veidoja projekta vadītāja Sandra Konstante un projekta radošā koordinatore Ieva Nīmane, ideja bija parādīt jauniešiem, kā mūzikas izglītība un muzicēšanas process var noderēt turpmāk dzīvē izvēloties pat ar mūziku nesaistītu profesiju. Pieaicinot dažādus vieslektorus, kuri ieguvuši mūzikas izglītību dažādos profesionālas izglītības posmos, jaunieši uzzināja par lektoru profesiju, to saistību ar mūziku. Dažādos radošos uzdevumos, kurus viņiem bija sagatavojuši nodarbību un meistarklašu vadītāji, projekta dalībnieki piedalījās gan ideju hakatonā, kur viņiem grupās nācās prezentēt dažādas ar mūziku saistītas biznesa idejas, gan līdzīgi kā Holivudas biogrāfisko drāmu scenāristiem izfantazēt kā varētu izvērsties kāda puisēna dzīves gājums, ja par viņu zināmi šādi fakti: bērnībā mūzikas skolā spēlēja flautu; patīk gatavot ēst; bail no augstuma; ASV kinoakadēmijas balvas "Oskars" nominācija par kaskadieru triku veikšanu pēdējā Džeimsa Bonda filmā.

Projekta nodarbību un meistarklašu vadītāju vidū bija BMMS skolas direktors, pazīstams koncertpianists, konkursu laureāts, koncertaģentūras vadītājs Arturs Cingujevs, Kristīne Ādmine-Liepa - etnomuzikoloģe, koklētāja, Latvijas Televīzijas satura ražošanas plānotāja un režisora asistente, loka šāvēja; Maija Kāle - Ziemeļvalstu Ministru padomes biroja Latvijā padomniece ilgtspējības un digitalizācijas jautājumos, pianiste; Aira Briede - bērnu psiholoģe, psihodrāmas un smilšu spēļu terapijas speciāliste; Pauls Jaunzems - tēlnieks un arī muzikants; Jēkabs Nīmanis – klarnetists, komponists, skaņu instalāciju autors, pedagogs, vairāku "Spēlmaņu nakts" balvu ieguvējs par darbu dažādos Latvijas teātros, Timurs Tomsons - Liepājas koncertzāles "Lielais Dzintars" valdes priekšsēdētājs, bijušais BMMS klavieru un saksofona klases audzēknis. Lai iepazītu apkārtni un trenētu savu spēju darboties kolektīvā, projekta dalībnieki piedalījās arī foto orientēšanās spēlē kopā ar Inesi Grandāni no biedrības "Cita Rīga".

Un tomēr, galvenokārt, jaunieši jūlija vidū pulcējās kopā, lai muzicētu!

Pati esmu muzicējusi orķestros kopš 10 gadu vecuma. Savā pedagoga darbībā esmu novērojusi, cik ļoti bērnus un jauniešus iedvesmo spēle orķestrī, un kā tas motivē viņus nopietnāk apgūt savu instrumentu. Pat, ja kādā brīdī ir pastāvējusi iespēja pārtraukt mācības mūzikas skolā, nereti tieši iesaistīšanās kolektīvajā muzicēšanā no jauna rada muzicēšanas prieku un vēlmi apgūt savu instrumentu vēl pamatīgāk. Arī profesionālajā dzīvē, ja audzēkņi izvēlēsies mūziķa profesiju, lielākai daļai tā būs saistīta ar darbu dažādos mūziķu kolektīvos. Manī īpašu gandarījumu rada tas, ka audzēkņi, pēc mūzikas skolas beigšanas, rod iespēju un turpina muzicēt skolas orķestrī, un nereti kļūst arī par diriģenta palīgu. Tā tas notika arī mūsu skolas absolventi Lindu Bārtuli, kura šobrīd jau mācās J. Mediņa Mūzikas vidusskolā, 3. kursā apgūst flautas spēli, bet šajā projektā darbojās kā projekta vadītājas asistente, un pie vajadzības arī vadīja grupu darbus.

Tas, ka pēdējā pusotra gada laikā tā arī nebija iespēja visiem kopā muzicēt, mani kā pedagogu patiesi skumdināja, arī viesa nemieru par to, vai kādam no audzēkņiem šī situācija neizradīsies "liktenīga" un viņš neizvēlēsies pārtraukt mācības mūzikas skolā. Mana, kā pedagoga un izpildītājmākslinieka pārliecība par to, ka kolektīvā muzicēšana orķestra instrumentiem ir viens no galvenajiem priekšmetiem profesionālās ievirzes izglītībā, ir nesaticināma.

Šis projekts bija lieliska iespēja man, kā orķestra vadītājai, pulcēt kopā orķestri epidemioloģiski drošā vidē kopīgai muzicēšanai. Projekta ietvaros, līdzās citām aktivitātēm, katru dienu notika arī orķestra kopspēle un darbs orķestra grupās speciāli šim nolūkam iegādātā teltī. Ļoti aizraujoša un interesanta izvērtās diena, kad devāmies pie pazīstamā tēlnieka Paula Jaunzema uz viņa skulptūru parku turpat Vakarbuļļos jaunieši gan iepazinās ar tēlnieka darba specifiku, aplūkoja viņa iespaidīgās skulptūras, kā arī ļāvās muzikālām improvizācijām kopā ar tēlnieku, jo savulaik Ventspils Mūzikas vidusskolā viņš apguvis sitaminstrumentu spēli.

Projekta dalībnieku vecums bija no 12 līdz pat 20 gadiem, bet īpaši gribētos izcelt LELB Dienas centra "Dzīvības aka" jauniešu dalību mūsu projekta aktivitātēs. Tie bija jaunieši, kuri līdz šim tik tuvu nebija pietuvojušies muzicēšanas procesam, tāpēc bija ļoti interesanti vērot viņu reakciju uz to - no sākotnējā pārsteiguma un pat ārēja noraidījuma par piedalīšanos kopīgajā orķestra muzicēšanā līdz pat pilnīgai atdevei un uzmanības mobilizācijai, sekojot diriģenta žestam un mūzikai kopīgajā koncertā, kuru sniedzām projekta vasaras aktivitāšu noslēguma dienā BMMS dārzā. Jāpiebilst, ka bērni, kuri mums pievienojās projektā no Dienas centra, jau bija ar konkrētām indikācijām par priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas risku, un jāsaka, ka mēs nebijām izvirzījuši par mērķi šī projekta aktivitāšu ietvaros kādu "izglābt", bet pēc projekta noslēguma koncerta tomēr radās sajūta un pārliecība, ka šiem jauniešiem izdevies piedzīvot muzicēšanas procesa dziedinošo efektu. Tas bija arī diezgan svarīgs uzsvars mūziķa, bijušā BMMS klarnetes un saksofona skolotāja Jēkaba Nīmaņa teiktajā uzrunā - mūzika un muzicēšana jums palīdzēs pārvarēt arī tumšākos jūsu dzīves posmus, un zem šiem vārdiem droši vien varētu "parakstīties" daudzi profesionāli mūziķi.

Tikpat liels prieks bija vērot arī mūsu skolas audzēkņus, kuri pirmajā, Satikšanās dienā, pārvarēja mulsumu pēc lielās pauzes, kad nevarējām tikties visi kopā, un kā pamazām viss pārvērtās par piedzīvojumu, kuram viņi paši no sākuma tā līdz galam neticēja, jo piedalīties projektā pierunāja vecāki vai skolotājs. Pēc vasaras aktivitāšu noslēguma jaunieši nevēlējās doties mājās, ļāvās kopīgām spēlēm un spontānām improvizācijas sesijām skolas dārzā, un uzdeva jautājumus par iespējamo nākamo projektu. Arī anketējot projekta dalībniekus redzams, ka visi apliecina, ka noteikti piedalītos atkal. Šādos brīžos man, kā pedagogam, nav nepieciešams cits apstiprinājums tam, ka šis bija vērtīgi un noderīgi ne tikai jauniešiem, bet arī mums, projekta radošajai komandai.

To, kā beidzot nonācām līdz projekta galīgajai realizācijai, arī varētu nosaukt par radošu improvizāciju, jo nevienam izglītības iestādēs strādājošajam nav sveša šī situācija, kad viss mainās dienu, pat stundu laikā, un ir jāspēj noreaģēt, lai esošo situāciju pielāgotu mācību procesam, gūstot pēc iespējas lielāku efektu. Jā, tāda vispārējā un nepārtrauktā radošo spēju mobilizācija nogurdina, bet kā atgriezenisko saiti saņemot laimīgus un iedvesmotus jauniešus - tas liek nepadoties arī šajā sarežģītajā laikā.

Tāpēc es vēlos teikt jauniešiem - tiekamies projektā "Koprade>Pašizziņa>Pašapziņa 2" jau drīz!

Ieva Nīmane,
mūziķe, BMMS obojas spēles skolotāja un orķestra vadītāja

AKCMV NORISINĀJĀS KONCERTLEKCIJA "NIKOLO PAGANĪNI 237"

2021. gada 30. septembrī Koncertzālē "Cēsis" norisinājās šī mācību gada pirmā koncertlekcija, kas bija veltīta izcilajam itāļu vijolniekam Nikolo Paganīni. Viņš tiek uzskatīts par lielāko vijoles virtuozu, kāds jebkad bijis viņa tehniskās meistarības un jaunievedumu dēļ. Kritiķi 1814. gadā "Dženovas Avīzē" rakstīja: "Paganīni ir brīnums. Vai tas ir velna vai eņģeļa nopelns? Pilnīgi skaidrs ir tikai tas, ka viņš ir mūzikas ģēnijs."

Koncertlekcijā uzstājās vijolnieki, AKCMV Stīgu instrumentu nodaļas audzēkņi, kā arī izpildītāji no citām nodaļām. Koncertu kuplināja skolas stīgu orķestris pedagoga Andra Riekstiņa vadībā. Koncertlekciju vadīja pedagoģe Benita Zvīgule, kura ar aizrautīgu stāstījumu klātesošos iepazīstināja ar Nikolo Paganīni spilgtākajiem dzīves notikumiem.

Paldies pasākuma atbalstītājam Cēsu Kultūras un tūrisma centram!

Elīna Eglīte
Alfrēda Kalniņa
Cēsu Mūzikas vidusskolas
Projektu vadītāja

NOSLĒDZIES 2021.GADA DZIESMU JAUNRADES KONKURSS "KAS MĒS BIJĀM, BŪSIM, ESAM"

2021.gadā vērtējumam Latvijas mūzikas mācību iestāžu audzēkņi no Engures, Rojas, Liepājas, Smiltenes, Madonas, Ādažiem, Daugavpils un Rīgas iesniedza 17 latviešu tautas dziesmu apdares no kurām 14 jaundarbus konkursa žūrija – komponisti Selga Mence un Ēriks Ešenvalds, kordiriģente Māra Skride, izvirzīja konkursa 2.kārtā.

Konkurss ir radoša laboratorija jaunajiem dziesmu autoriem, jo pēc pirmās kārtas viņi saņēma žūrijas sagatavotu dziesmas analīzi. Starplaikā starp abām konkursa kārtām dalībnieki turpināja pilnveidot savus jaundarbus.

Diemžēl šogad izpalika dziesmu pirmatskaņojumi mūzikas skolu koru izpildījumā, jo nelabvēlīgā epidemioloģiskā situācija valstī ierobežoja koru pilnvērtīgu mēģinājumu procesu. Līdz ar to konkursa 2.kārta un komponistu Selgas Mences un Ērika Ešenvalda meistarklase 16.oktobrī nenotika klātienē Alojā, kā bija plānots, bet tika pārcelta uz tiešsaistes formātu. Tas protams apbēdina visus, bet epidemioloģiskā drošība īpaši skolēnu vidē šobrīd ir īpaši svarīga.

Pēc meistarklases noslēguma žūrija paziņoja šī gada konkursa rezultātus – kuru dziesmu autori, saskaņā ar Nolikumu, saņems Limbažu novada pašvaldības Alojas administrācijas naudas balvas.

Kopš 2005.gada Alojas kultūras nams ik gadu organizē bērnu kora dziesmu jaunrades konkursu, godinot novadnieku, latviešu *gaismas saucēju* dzejnieku Ausekli un saglabājot latviešu *a cappella* kora dziedāšanas tradīciju.

Konkursa mērķis ir motivēt jaunos autorus radīt latviskas un mūsdienīgas dziesmas bērnu korim un dot iespēju mūzikas skolu koriem izpildīt savu vienaudžu komponētus darbus.

Konkursu "Vidzemes kultūras programma 2021" ietvaros finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds un AS "Latvijas valsts meži".

Informāciju sagatavoja Alojas kultūras nama direktore **Ineta Laizāne**

INTERVIJA AR LĪGU PRIEDĪTI

Alfrēda Kalniņa Cēsu Mūzikas vidusskola (AKCMV) - tā ir īpaša vieta, sevišķa kultūrtelpa Cēsīs un visā Vidzemes reģionā, ko gadu gaitā rūpīgi veidojuši tajā strādājošie un muzicējošie cilvēki - pedagogi personības. Tādēļ skolas 95. jubilejas gadā piedāvājam ar interviju starpniecību iepazīt mūsu pieredzējušākos pedagogus. Ciklu turpinām, ieklausoties oktobra mēneša jubilāres, ilggadējas AKCMV kordiriģēšanas pedagoģes Līgas Priedītes teiktajā.

Pedagogus uz sarunu aicināja un viņu izteiktās domas apkopoja AKCMV pedagoģe Anitra Rause.

Intervija ar skolotāju Līgu Priedīti 2019. gada rudenī

A.Rause: "Ko jums pašai nozīmē savs darbs, un vai varat sevi iedomāties citā profesijā?"

L.Priedīte: "Domāju, esmu izvēlējusies pareizo profesiju, jo vēl aizvien darbs atmiņās ar bijušajiem audzēkņiem par kopīgi pavadīto laiku."

Vai piekrītat, ka cilvēks sākas no savām „saknēm" – savas ģimenes?

Protams, katrs cilvēks ir saistīts ar savu ģimeni. Es uzaugu četru bērnu ģimenē laukos. Ģimenē mīlējām dziedāt, vecākais brālis pašmācības ceļā apguva dažādu instrumentu spēli, īpaši tuvs viņam bija saksofons. Tas arī varēja ietekmēt manu izvēli pievērsties mūzikai.

Kuri no jūsu skolotājiem atstājuši vispaliekošākās pēdas jūsu sirdī, prātā un līdz ar to arī dzīvē?

Mācību laikā katrs pedagogs atstāj savu paliekošu iespaidu, ko centos apgūt un sajust.

Ko jums nozīmē jūsu audzēkņi?

Skolotājs un audzēknis ir viens vesels. Šajos darba gados bija iespēja tikties ar daudziem audzēkņiem un bija gandarījums atrast individuālu pieeju katram. Es devu savas prasmes viņiem, un viņi man deva savu ierosmi.

Kādas vērtības jūs cenšaties nodot saviem audzēkņiem?

Augsti vērtēju pozitīvu attieksmi darbā, pacietību un centību iecerēto īstenot.

Kas jums dzīvē dod spēku un prieku?

Spēku un prieku dod veicamais darbs.

MOBILITĀTES UZ FRANCIJU

Pēc ilgā Covid-19 pandēmijas izraisītā perioda, kad nebija iespējams īstenot mobilitātes (braucienus) sadarbības projektos, beidzot, radās iespēja doties pie Erasmus + "SEZAM, atveries! Dalīšanās ar entuziasmu, stāstiem un pasākumiem tūkstošgades Eiropā" projekta partneriem Francijā, gleznainajā Provansas reģionā. Pēc gada kopīga darba virtuāli, beidzot, satikās gan jaunieši, gan skolotāji Francijas Bolenes pilsētas L.Aubrakas licejā *(Lycée Lucie Aubrac)*.

Tālāk par redzēto lai dalās paši dalībnieki:

• 1. un 8. diena, turp un atpakaļ lidojuma dienas.

Skolotāja Evelīna, projekta koordinatore: "Lai ceļojums varētu notikt, vajadzēja veikt lielu sagatavošanās darbu. Pats svarīgākais-izdarīt visu, lai ceļojums būtu drošs, tādēļ tajā devās tikai pret Covid19 vakcinētas personas, jo arī ģimenes, kas uzņēma jauniešus, bija saņēmušas vakcīnu. Šobrīd papildus ir nākušas dažādas nianses- jauni ieceļošanas dokumenti, speciāla apdrošināšana un tml.. Covid-19 pandēmija mainījusi pasauli, brīdī kad bijām Francijā, tur saslimšana samazinājās un bija vismaz 6 reizes mazāka kā Latvijā. Izglītojamajiem bija iespēja redzēt "normālu skolas" dzīvi, jo, pēc sabiedrības atbildīgās attieksmes vismaz 85% ir saņēmuši vakcīnu un tas ļauj atgriezties pie ierastās ikdienas dzīves nedaudz saglabājot piesardzību (masku lietošana iekštelpās). Neparedzēti, taču lidmašīnas kavēšanas dēļ, mēs varējām nepaspēt uz pēdējo vilcienu uz mūsu galamērķi, taču, arī vilcieni kavējās un mēs laimīgi nokļuvām savā galamērķī. Laika apstākļi gan mūs nelutināja, bija vējains un lietains, taču franču partneri darīja visu, lai mēs justos lieliski un varētu kopīgi radoši pavadīt projekta darba nedēļu."

2. diena

Linards: "Pirmdien bija satikšanās Bollenes skolā ar projektu dalībniekiem no Itālijas, Spānijas un no pašas Francijas. Kopā devāmies pie brokastu galda, un, plus mīnus, iepazināmies viens ar otru sēžot pie tējas vai kafijas tases. Pēc brokastīm mēs devāmies uz "meeting room", kur mēs viens otru iepazinām vēl vairāk spēlējot spēli. Pēc iepazīšanās spēles mēs sadalījāmies grupās un mums tika izrādīta skola un tika pastāstīts vairāk kā skola strādā, kādi mācību priekšmeti ir skolā u.tml.. Pēc skolas iepazīšanas devāmies uz datortelpu, kur tika izrunāts kā strādās un kur mēs dosimies *geochaching*, mums tika parādītas aplikācijas, vairākas, ar kuru palīdzību mēs 4. dienā vadījāmies meklējot vietas uz kurām norādīja *geochaching*.

3. diena

Izbraukuma diena. Alise: "Arla. Braucām uz senu pilsētu, kas ir viena no lielākajām pilsētām Provansā. Mums bija unikāla iespēja apskatīt pilsētu, kurā dzīvoja un strādāja slavenais Van Gogs. Šīs pilsētas viens no galvenajiem pieminekļiem ir Romas impērijas laika amfiteātris. Senos laikos tā bija arēna, kurā notika gladiatoru cīņas. Amfiteātrī atradās gandrīz 25 tūkstoši skatītāju. Šeit tika filmēta populārā un leģendārā Holivudas filma "Gladiators". Arlas katedrāle ir uzcelta uz vietas, kur agrāk bija ēka - Sv. Stefana katedrāle (5. gadsimtā pirms mūsu ēras). Tajā laikā kristietība Eiropā joprojām tika aizliegta, un Sv. Trofims kļuva par pirmo reliģijas izplatītāju, par ko bīskaps samaksāja savu dzīvību. Francijas mazās ieliņas nebeidz mani pārsteigt. Dievinu! Lavanda - iecienīts aromāts Francijā. *Gau ornithological park* - daudz flamingo, daudz citu putnu (vairākas gārņu, gājputnu un plēsīgo putnu sugas). Kokos ligzdo lielas gārņu kolonijas, bet ezera salās mitinās zīriņi, kaijas un avokets. Ziemas sezonas vidū šeit ir pīles, zosis, parastā dzērve, plēsīgie putni un arī diezgan retas sugas, piemēram, sīkā Pendulīna zīlīte."

4. diena

Alise: "Bolene ir pilsētiņa Francijas dienvidaustrumos. Diezgan liela, skaista un klusa pilsēta. Bolenes pilsētas centrā ir kino. *Geocaching* jeb slēpņošana ir nodarbe brīvā dabā ar gps vai citiem navigācijas paņēmieniem, kuras mērķis ir visā pasaulē izvietot un meklēt konteinerus un atbildes uz jautājumiem — ģeoslēpņus. Ar šo aktivitāti bija iespēja arī iepazīt un apraudzīt pilsētu, kurā dzīvoju (uz nedēļu). Mēs bijām mazā grupiņā, tāpēc tā bija super iespēja sadraudzēties ar citu valstu pārstāvjiem. Pēc šīs aktivitātes sekoja laiks ar ģimeni."

5. diena

Anna: "No rīta apmeklējām piedzīvojumu parku, kurā mēs izbaudījām takas ar dažādiem šķēršļiem. Tā bija iespēja ne tikai aktīvi pavadīt laiku, bet arī vēl labāk sadraudzēties ar citiem projekta dalībniekiem, atbalstot vienam otru un daloties ar iespaidiem".

Marta: "Pēcpusdienā apmeklējām Aviņjonu – Voklīzas departamenta vēsturiskajā centrā. Tā ir ļoti labi saglabājusies pilsēta – joprojām stāv gan mūris, gan daļa no ļoti veca tilta. Īpašs šajā pilsētā ir arī tas, ka tur kādu laiku dzīvoja Romas pāvesti, ir ļoti labi saglabājusies viņu rezidence, tāpēc šo pilsētu dēvē arī par pāvestu pilsētu. Mēs bijām apburti ar mazajām atmosfēriskajām ieliņām, skaisto skatu uz pilsētu no vēsturiskā centra parka, kā arī vēju, kas lika domāt, ka esam vētras vidū, pat ja debesis tīras un saule spīd".

6. diena

Anna: "Piektdien notika debates par dažādām tēmām, projekta dalībnieku diskutēja par tādiem jautājumiem kā: emigrācija Eiropā, ekoloģija un kultūrvēsturisko nosaukumu aktualitāte mūsdienās. Pēc debatēm notika neliels koncerts, kurā mēs nodziedājām vairākas dziesmas itāļu, franču, vācu un latviešu valodā".

7. diena

Marta: "Sestdienas rīts bija ļoti skumjš. Bija jāatvadās no ģimenēm, kuras nedēļas laikā bija kļuvušas tik dārgas, apskāvienu un siltu vārdu pavadīti, mēs devāmies uz Lionu. Šī ir ļoti skaita pilsēta, kurā Sonnas upe ietek Ronā, ar atmosfēriskajām šaurajām ieliņām un vairākām senām baznīcām. Šī pilsēta ir pazīstama arī ar to, ka tajā brāļi Limjēri lika pamatus mūsdienu kino. Izbaudījām pilsētu līdz vēlam vakaram, kad bija laiks atjaunot spēkus ilgajam ceļam uz mājām".

Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolas Erasmus+ programmas īstenoto projektu "SEZAM, atveries! Dalīšanās ar entuziasmu, stāstiem un pasākumiem tūkstošgades Eiropā" (Open SESAME! Sharing Enthusiasm, Stories and Actions in Millenials' Europe) 2020-1-IT0dienu 2-KA229-079743_2) līdzfinansē Eiropas Savienība. Šī publikācija atspoguļo tikai tās autoru viedokli, un Eiropas Komisijas atbalsts šīs publikācijas tapšanai nav uzskatāms par tās satura apstiprinājumu, un Komisija nekādā veidā neuzņemas atbildību par šeit ietvertās informācijas tālāku izmantošanu.

Vairāk par projektu: https://opensesame-erasmus.weebly.com/

Informāciju sagatavoja un apkopoja metodiķe Evelīna Balode

@ErasmusPlusLV #ErasmusPlusLV

INTERVIJA AR KOMPONISTI AGNETU KRILOVU

Komponistes Agnetas Krilovas darbu sarakstā ir aptuveni 70 kompozīcijas - ap 40 kora dziesmu, simfoniskie darbi, tostarp divas simfonijas kamerorķestrim – "Polārsimfonija" un "Uz Jauno pasauli", etno opera "Mēmā" (Latvijas Nacionālās operas ģildes Ņujorkā, ASV Atzinības balva par piedalīšanos jaunas latviešu operas radīšanas konkursā), kā arī virkne ērģeļmūzikas un dažādu sastāvu kamermūzikas darbu. Viņas darbi atskaņoti ne tikai Latvijā, bet arī daudzviet pasaulē – Lietuvā, Igaunijā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Vācijā, Čehijā, Slovēnijā, Norvēģijā, Šveicē, Krievijā, Izraēlā un ASV.

Agneta Krilova dzimusi Ventspilī, dzīvo Ogres novadā, bet jau vairāk kā gadu ir cieši saistīta ar Carnikavu, strādājot Carnikavas Mūzikas un mākslas skolā par direktora vietnieci. Pavisam nesen notika Agnetas Otrās simfonijas pirmatskaņojums, kas izpelnījās ļoti augstu novērtējumu mūzikas cienītāju un kritiķu vidū. Viņa ir daudzpusīga, enerģiska un talantīga, ar milzīgām darbaspējām, par ko liecina gan maģistra grādi mūzikā, medicīnā un vadības zinībās, gan spēja apvienot vairākus darbus vienlaikus, paralēli arī dziedot korī un veltot laiku ģimenei.

No Ventspils līdz Carnikavai

Kā ventspilniece nonākusi līdz Carnikavai?

Esmu dzimusi Ventspilī, kur dzīvoju līdz 19 gadu vecumam. Pēc tam iestājos Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā un pārcēlos uz Rīgu. Vēlāk dzīves ceļš mani aizveda uz Ogri, bet līdz Carnikavai nonācu, kad direktora vietniece devās bērna kopšanas atvaļinājumā. Pāris gadus vietnieces amatā biju strādājusi jau Ogrē, tas man nekas svešs nebija, tāpēc pieteicos uz vakanci.

⇨ turpinājums 8. lpp.

⇨ turpinājums no 7. lpp.

Kādi iespaidi par Carnikavu pēc gandrīz pusotra gada darba?

Carnikavā nonācu dīvainā laikā – atbraucu strādāt, kad "Covid" jau bija sācies un viss bija attālināti. Tas notika vasarā, kad skola jau bija beigusies. Mans darbs šeit sākās ar [Mūzikas un mākslas skolas] izlaidumu un visām tām lietām, kas saistītas ir izlaiduma organizēšanas jautājumiem. Vasara bija piesardzīga, tomēr piesardzības pasākumi jau bija mazinājušies. Taču tad sākās skola, sekoja tā saucamais *lokdauns*. Strādāju šeit pandēmijas laikā, līdz ar to nav izdevies iepazīt kultūras dzīvi, mākslas un mūzikas pasauli, jo praktiski viss tika atcelts. Tikai tagad pamazām atsākas. Darbā ciešākā saikne man ir ar cilvēkiem, kuri strādā pašvaldībā – viņi ir laipni, spējam konstruktīvi sadarboties. Mūzikas un mākslas skolas kolektīvs ir jauks un kompetents, bet ņemot vērā, ka visu laiku bijuši "Covid" apstākļi un gandrīz viss noticis attālināti, neesmu katru iepazinusi padziļināti. Gluži vienkārši fiziski nav bijis tādas iespējas. Priekštats līdz ar to man ir tāds interesants.

Mūzika no paaudzes paaudzē

Kad tev radās interese par mūziku?

Interesi par mūziku manī atklāja mamma, kura ir profesionāla mūziķe un klavierspēles pedagoģe. Viņa arī mājās bieži spēlēja klavieres un piecu gadu vecumā aizveda mani uz mūzikas skolu. Un tur tad arī viss sākās.

Tātad zināšanas tiek nodotas no paaudzes paaudzē.

Šajā gadījumā jā. Manai mammas mammai jeb vecmāmiņai ir laba balss, viņa vienmēr ir dziedājusi koros. Mūzika ļoti mīļa ir arī manam tētim. Viņš vairāk ir ekonomiski un matemātiski domājošs cilvēks, taču mūzika viņam allaž bijusi tuva. Jaunībā ļoti daudz to klausījies – smagāku un vieglāku metālu vai roku, bet katrā ziņā ļoti kvalitatīvu mūziku. Tētim vienmēr bijis svarīgi, kā mūzika tiek atskaņota, jābūt kvalitatīvām skandām.

Mūzika tevi uzreiz ieinteresēja?

Man viss viegli padevās. Ja viss padodas, tad nav grūti, bet, ja nav grūti, tad bērnam patīk to darīt. Man bija ļoti laba un jauka klavierspēles skolotāja. Lai kaut kas patiktu, vienalga vai tas ir mūzikā, sportā vai mākslā, vienmēr jābūt trīspusējai sadarbībai starp bērnu, viņa ģimeni un pedagogu. Ja bērnam kaut kas nepadodas, viņu spēcina un [mācību] taktiku maina gan ģimene, gan pedagogs. Mēdz gadīties, ka bērnam ir interese, bet skolotājs nav savu uzdevumu augstumos. Un otrādi – no ģimenes un bērna nav nekādas atdeves. Mūzikā ārkārtīgi svarīgs ir ieguldītais darbs, nepietiek pāris reizes aiziet uz mūzikas skolu, kaut ko padarīt, bet mājās kājas uzreiz ielikt dīvānā, kur priekšā televizors, dators vai telefons. Ja nebūs šīs trīspusējās sadarbības, nekas neizdosies.

Jums ģimenē visi bija muzikāli, tātad šāda iespēja bija mazticama?

Es arī citā laikā dzīvoju – man nebija ne mobilo telefonu, ne datoru, pat televizors bija reta parādība. Kas gan tur bija 80. gados – kaut kādas *multenes*, protams, parādīja, bet tas arī viss. Mēs bērnībā savu laiku aizpildījām daudz radošāk un vērtīgāk. Mums bija vairāk sava laika, jo nebija viedierīču.

Taču vienlaikus viedierīces var arī palīdzēt darbā.

Protams, bez tā arī nevar. Tā ir cita pasaule un sistēma, kurā šobrīd dzīvojam. Jaunākās tehnoloģijas ir jāizmanto, taču vecāki šajā ziņā ļoti grēko attiecībā pret bērniem, ļaujot izmantot viedierīces pārāk ilgi un bieži. Tehnoloģijām nav ne vainas, pati tās izmantoju, kad tas ir nepieciešams. Bez datora, telefona un interneta darbā jau neiztikt *(smejas)*.

Panākumi kā motivācija turpināt iesākto

Kad sakomponēji savu pirmo skaņdarbu?

Precīzi neatceros, bet šķiet, ka tas bija laika posms, kad mācījos sestajā, septītajā vai astotajā klasē. Man piedāvāja apgūt vēl vienu mācību priekšmetu – kompozīciju. Skolotāja Rita Grīnberga mani diezgan ātri virzīja dalībai konkursos. Kādā Latvijas mēroga konkursā piedalījos ar klavieru skaņdarbu "Progress un regress", kā arī dziesmu, ko pati spēlēju uz klavierēm un dziedāju. Nospēlēju, nodziedāju un beigās ieguvu "Grand Prix", par ko biju ļoti pārsteigta. Šie panākumi bija pirmais solis manā nākotnes profesijas izvēlē. Mūzikas un mākslas skolas vienmēr cenšas savus audzēkņus virzīt uz konkursiem, jo tas liek viņiem darīt lietas daudz augstākā līmenī, tiekties pēc rezultātiem un izkāpt no komforta zonas. Ne tikai sēdēt klasītē, bet iziet arī ārpusē, parādīt sevi, paskatīties, ko spēj citi. Man gan pašai nepatīk konkursi, uzskatu, ka mākslu nevar novērtēt kā sportu.

Sportā viss ir vienkāršāk – uzvar tas, kurš noskrien ātrāk, aizlec tālāk vai augstāk.

Tieši tā, sportā uzvar tas, kurš ir pirmais pāri finiša līnijai, bet mākslā tas nav iespējams. Mākslā ir specifiski un subjektīvi vērtēšanas kritēriji, pēc kuriem tiek noteikti labākie. Jāatzīst gan, ka pirmā uzvara konkursā mani iedvesmoja turpināt komponēt. 1997. gadā, kad es jau mācījos Ventspils Mūzikas vidusskolā, pirmoreiz braucu uz slavenajiem Ogres starptautiskajiem meistarkursiem instrumentu spēlē, vokālajā mūzikā un arī kompozīcijā, ko latviešiem organizēja Amerikas latviešu diasporas mūziķi. Tur bija augstas klases pasniedzēji no dažādām valstīm. Meistarklašu laikā tika organizēts arī kompozīciju konkurss, kurā es atkal ieguvu pirmo vietu un "Grand Prix". Tur es arī rādīju savu pirmo skaņdarbu orķestrim (ierakstu), ko bija atskaņojis Ventspils Mūzikas vidusskolas simfoniskais orķestris. Par šo darbu ieguvu ļoti lielu atzinību, vecākie kolēģi mani mudināja stāties akadēmijā. Ventspils Mūzikas vidusskolu pabeidzu vienu gadu agrāk, lai ātrāk varētu tikt uz Latvijas Mūzikas akadēmiju. Tolaik bija ļoti grūti iestājeksāmeni – no sešiem studēt gribošajiem komponistiem akadēmijas pirmajā kursā tiku tikai es. Četrus gadus mācoties bakalauru, esmu ieguvusi absolūti ekskluzīvu izglītību – visas nodarbības bija man vienai. Ja es neierados uz lekciju, tad neieradās neviens *(smejas)*. Pēc bakalaura iestājos maģistrantūrā, ieguvu mūzikā - kompozīcijā arī maģistra grādu.

Trīs maģistra grādi, un studijas turpinās

Šobrīd tev jau ir trīs maģistra grādi, turklāt ne tikai mūzikā!

Tieši tā! Otrais maģistra grāds tika iegūts medicīnā, esmu mākslas terapeits mūzikas terapijā. Esmu ārstniecības persona, līdz ar to, viss, kas attiecas uz ārstiem, attiecas arī uz mani – sertificēties, resertificēties, supervizēties, ik pēc pieciem gadiem iziet neatliekamās medicīniskās palīdzības kursus. Man ir privātprakse Ogrē, jo strādāju arī šajā jomā – pārsvarā tie ir rīti, vakari un sestdienas. Lai pilnveidotu sevi, ieguvu arī trešo izglītību – man ir maģistra grāds vadības zinībās, izglītības vadībā. Tas man noder gan strādājot šeit, gan projektu darbā.

Kā nonāci līdz medicīnas studijām?

Medicīna mani vienmēr ir interesējusi. Draugi un pasniedzēji jau zina, ka Latvijas Mūzikas akadēmijas 3. kursā es gandrīz aizgāju prom, jo ļoti gribēju studēt medicīnu, tomēr pārdomājot visu, izlēmu, ka nav ko skriet prom – pabeigšu akadēmiju un skatīšos, ko darīt tālāk. Mūzikā bija ieguldīts milzīgs darbs, ko būtu bijis žēl pamest. Pēc bakalaura iegūšanas visi teica: "Agneta, tu taču stāsies arī maģistrantūrā". Iestājos. Vienu maģistrantūras gadu mācījos arī Helsinkos, Sibeliusa Mūzikas akadēmijā. Pēc tam man piedzima meitiņa, kurai bija ļoti smagas veselības problēmas. Kad tas viss notika, sapratu, ka pēc maģistrantūras pabeigšanas noteikti gribēšu studēt medicīnu. Vienlaikus, protams, domāju, vai tie vismaz seši gadi, kas jāstudē medicīnā, ir tā vērti, lai atņemtu laiku savai meitai, kura tobrīd bija pavisam maza. Taču tieši togad Rīgas Stradiņa universitātes Rehabilitācijas fakultātē parādījās jauna programma – mākslas terapija ar četriem virzieniem – mūzikas, vizuāli plastiskās mākslas, deju un kustības, kā arī drāmas terapija. Sapratu, ka šī ir tā alternatīva, kur es varu savienot savas zināšanas mūzikā ar medicīnu. RSU iesāktās studijas vēlāk pabeidzu jau Liepājas Universitātē. Tagad šajā jomā esmu jau desmit gadus.

Un turpini izglītoties?

Jā, šobrīd mācos Rīgas Geštalta institūtā, lai savu mūzikas terapeites pieredzi papildinātu ar pamatīgām psihoterapijas zināšanām. Šobrīd ir otrais studiju gads no pieciem. Man ļoti patīk studēt geštaltterapiju – tas ir viens no radošākajiem un mākslinieciskākajiem psihoterapijas virzieniem. Protams, daudz kas no tā, ko tagad apgūstu, man jau ir zināms. Visas manas izglītības viena otru lieliski papildina.

Laiku izmanto lietderīgi un jēgpilni

Laika visam pietiek?

Lai pietiktu, reizēm jāpastrādā arī naktīs, agri no rīta vai vēlu vakarā, sestdienās un svētdienās. Visu daru ātri un intensīvi, man viss ir sīki saplānots. Stingri plānojot savu laiku, var ļoti daudz izdarīt. Man nepatīk bezjēdzīga laika tērēšana. Ja es jūtu, ka tas notiek, atradīšu lietderīgāku nodarbi. Ja es esmu bezjēdzīgā "Zoom" sēdē, kurā man ir obligāti jābūt, tad paralēli darīšu vēl kaut ko citu. Es nekad neizniekošu laiku, momentā atradīšu, ko padarīt. "Covid" laikā tādas sēdes ir bijušas. Tā ir mana attieksme pret savu dzīves laiku.

Cik laika atliek miegam, ņemot vērā intensīvo ikdienu?

Pietiek. Es izguļos *(smejas)*. Man nevajag astoņas stundas, lai izgulētos, pietiek ar sešām. Ja ir iespēja, brīvdienās paguļu ilgāk. Vados pēc sajūtām – ja jūtu, ka jāiet gulēt agrāk, tad tā arī daru. Ja ne, lasu vai daru citus darbus.

Kā atpūties, kad ir iespēja?

Man ļoti patīk ceļot. Kā emocionāls cilvēks, enerģiju gūstu dažādos veidos – lasot grāmatas, braucot ar auto. Piemēram, pa ceļam no Ogres uz Carnikavu vēroju skaisto dabu. Patīk izbaudīt dzīvi, labu ēdienu, vīnu, teātrus, koncertus, pastaigas mežā. Ļoti patīk Carnikavas promenāde, to posmu līdz jūrai esmu gājusi bieži. Ar vīru un meitu speciāli esam braukuši uz Carnikavu, lai pastaigātos pa dabas parku "Piejūra".

Uz jauno pasauli

Septembrī pirmatskaņojumu piedzīvoja tava otrā simfonija "Uz jauno pasauli". Cik ilgā laikā tā tapa?

Tie bija pāris mēneši. Strādāju diezgan ātri, bet paralēli, protams, man bija jāstrādā šeit, arī Emīla Dārziņa mūzikas skolā jāorganizē lieli koncerti. Sēdēt lotosa pozā un komponēt simfoniju nevarēju *(smaida)*. Komponēju tajos brīvajos brīžos, kas man atlika – rīti, vakari, sestdienas un svētdienas, ja tās bija brīvas. Nedaudz brīvāka man bija vasara, kaut kādas iestrādes bija tapušas jau iepriekš. Ja es zinu, ko gribu pateikt, kas man kurā [simfonijas] daļā būs, tad darbs ir vienkāršāks. Tas, kāda būs kompozīcija, atkarīgs no sīkām niansēm – cik ilgā laikā tā ir tapusi, mierīgos vai nemierīgos apstākļos un citām lietām. Rezultātu nekad nevar paredzēt. "Uz jauno pasauli" tapa intensīvi un diezgan stresainos apstākļos. Man pašai par pārsteigumu, rezultāts bija ļoti labs. Simfoniju atzinīgi novērtēja ļoti kompetenti mūzikas kritiķi. Bija lielisks pirmatskaņojums, par šo darbu esmu ļoti gandarīta.

"Sinfonietta Rīga" diriģents Normunds Šnē tevi slavēja, uzsverot, ka simfonija bijusi ļoti apjomīga – 40 minūtes.

Pirmā simfonija bija pat 50 minūtes gara *(smejas)*. Arī tai pēdējā daļa laika trūkuma dēļ tapa ļoti ātri. Tā jau mākslinieki bieži vien ir, ka beigās ir *jāsarauj*!

Vai tiek jau domāts arī par nākamo simfoniju?

Nekad neko nevar paredzēt, ar mākslu ir tāpat kā ar bitēm, taču trešā simfonija varētu būt pēc diviem gadiem.

Tev notiek arī autorkoncerti.

Jā, Ogrē un Rīgā uz 40 gadu jubileju bija vairāki autorkoncerti. Bija sakrājies, ko parādīt – daudz kora dziesmu, ērģeļu, vokālā un instrumentālā mūzika. Četru koncertu vietā gan notika tikai trīs, jo sākās "Covid". Tagad koncerti notiek regulāri – 3.oktobrī tika izpildīti divi pirmatskaņojumi.

Vai tavus skaņdarbus kādreiz varētu dzirdēt arī Ādažu vai Carnikavas kultūras centros?

Saprotu, ka ir interese simfoniju "Uz jauno pasauli" atvest uz Ādažiem. Sarunas ar "Sinfonietta Rīga" ir bijušas, kamerorķestris labprāt uzstātos Ādažu kultūras centrā. Tas ir tikai gribas un naudas jautājums.

Jānis Pārums, Ādažu novada pašvaldības Carnikavas administrācijas sabiedrisko attiecību speciālists

11 MŪZIKAS

"Mūzika – spēks, kas iedvesmo, aizkustina dvēseli un ļauj runāt bez vārdiem.
Mūzika – valoda, kura neprasa paskaidrojumus, tomēr ļauj izpaust visdziļākās no mūsu jūtām un sajūtām, valoda, kuru saprot un atpazīst ikviens.
Mūzika – spēj pacelt cilvēka dvēseli nebeidzamos augstumos un gremdēt visdziļākajos bezdibeņos.
Un tomēr – pāri visam – MŪZIKA – eņģeļu un dievu valoda, kas piepilda ar savu vibrāciju, dodoša un dziedinoša, atbrīvojoša un iedvesmojoša."

Neskatoties uz dažādiem izaicinājumiem, mēs, Jaunpiebalgas Mūzikas un mākslas skolas kolektīvs, esam īstenojuši ideju par nošu krājumu bērnu mūzikas skolām. Piedaloties Latvijas valsts mežu un Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstītās Vidzemes kultūras programmas 2021. gada projektu konkursā, saņēmām finansējumu savai idejai, un šobrīd jau ir baudāms projekta rezultāts - nošu krājums "11 mūzikas".

Mūsu skola šogad svin savu 35. gadu jubileju. Apzinoties, ka jubileja būs jāsvin savādāk nekā līdz šim bijām raduši, meklējām idejas, kā 35. skolas jubileju atstāt vēsturē ar kaut ko paliekošu.

Gribējām saviem skolas audzēkņiem dot iespēju ieraudzīt mūziķa un mākslinieka profesijas ceļu no bērnu skolas līdz pieaugušam profesionālim savā jomā. Tāpēc, uzrunāju divus savas skolas absolventus – Emīlu un Evitu, brāli un māsu, iesaistīties projektā un kopīgi radīt grāmatu. Man par lielu prieku viņi piekrita!

Mūsu skolā ir iespēja apgūt 10 dažādu mūzikas instrumentu spēli, vienpadsmitais mūzikas instruments ir cilvēka balss. Atrast jaunu, interesantu repertuāru, kas būtu piemērots tieši mūzikas skolu līmenim, ir liels izaicinājums. Sevišķi jaunu latviešu komponistu mūziku.

Projekta ietvaros mūsu skolas absolvents Emīls Rusovs, kurš šobrīd studē Latvijas Mūzikas akadēmijā un komponēt sāka jau mācoties mūsu skolā, piekrita radīt muzikālas kompozīcijas visiem mūzikas instrumentiem, kurus iespējams apgūt Jaunpiebalgas Mūzikas un mākslas skolā. Instrumentu dažādība nebija šķērslis šīs idejas realizēšanā, jo savulaik, mācoties Jaunpiebalgā, Emīls apguva trompetes un klavieru spēli, iepazinās ar ērģelēm un citiem mūzikas instrumentiem, veidoja aranžējumus un pārlikumus dažādiem mūzikas instrumentu sastāviem. Visas projekta ietvaros radītās kompozīcijas ir iekļautas šajā nošu krājumā.

Evita Bēta, šobrīd jau profesionāla māksliniece, grāmatai veidoja vāka dizainu un kopējo noformējumu. Evita ir beigusi Jaunpiebalgas Mūzikas un mākslas skolu gan mūzikas programmā – klarnetes spēli, gan mākslas programmu, līdz ar to, tuvas un pazīstamas ir abas jomas.

Ar grāmatas maketēšanas darbiem mums palīdzēja datorgrafiķe Lauma Neretniece, ar kuru esam sadarbojušies jau iepriekš, veidojot skolas vizuālo tēlu. Un mūsu sadarbības partneri tipogrāfija "ADverts" grāmatai piešķīra veidolu.

Bet mēs jau apzināmies, mūzika atdzīvojas, kad tā tiek atskaņota uz skatuves. Tāpēc notis tika nodotas mūsu skolotāju un skolēnu ziņā, kuri apguva skaņdarbus, lai tos iedzīvinātu. Savukārt, mākslas programmas audzēkņi, klausoties Emīla kompozīcijās, veidoja savas asociācijas par dzirdēto. Šobrīd skolas parkā ir skatāmi bērnu veidotie vēja zvani un Jaunpiebalgas ev. lut. baznīcā iekārtota bērnu radīto mākslas darbu izstāde.

Pašā pēdējā mirklī, 9. oktobra pēcpusdienā, paguvām atskaņot Emīla komponēto mūziku ikgadējā "Rudens koncertā", kurš jau 21. reizi izskanēja Jaunpiebalgas ev. lut. Sv. Toma baznīcā.

Vēl tikai pēdējais solis…

Gala rezultātu – nošu krājumu "11 MŪZIKAS" bērnu mūzikas skolām, vēlamies 1 eksemplārā savā dzimšanas dienā dāvināt katrai Latvijas mūzikas vai mūzikas un mākslas skolai.

Nošu krājumā ir iekļautas 15 kompozīcijas dažādiem mūzikas instrumentiem.

Ja Jūs vēlaties šo nošu krājumu iegūt savas skolas īpašumā to varam organizēt sekojoši:

1) sazināties ar mani – Aiju Silu

2) Atbraukt pēc nošu krājuma uz Jaunpiebalgu;

2) Saņemt to pa pastu – apmaksājot pasta izdevumus grāmatas saņemšanas brīdī Jūsu norādītajā pasta nodaļā;

• Grāmatas sūtījumam klāt tiks pievienota pavadzīme par grāmatas saņemšanu, 1 eksemplārs būs jāatsūta man atpakaļ.

Novēlam, lai šajā nošu krājumā iekļautās kompozīcijas papildina jauno mūziķu repertuāru un iedvesmo muzikālajam ceļam. Šī nošu grāmata lai ir kā iedvesma divu mākslu savienībai, kas viena otru papildina, gluži kā ģimenē, kad esam viens otra turpinājums.

Jaunpiebalgas Mūzikas un mākslas skolas direktore
Aija Sila
T. 26412878
E-pasts: muzikas.skola@jaunpiebalga.lv

PAR JAUNO IZPILDĪTĀJU AKADĒMISKĀS MŪZIKAS KONKURSA LAUREĀTU KONCERTU

Jauno izpildītāju akadēmiskās mūzikas konkursā galveno balvu saņem LMMDV audzēkne Helēna Eglīte

PIKC Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola (LMMDV) sadarbībā ar Liepājas Simfonisko orķestri (LSO) un diriģentu Atvaru Lakstīgalu atjaunotajā Melngaiļa koncertzālē organizēja jauno izpildītāju akadēmiskās mūzikas konkursa laureātu koncertu. Uzvaras laurus plūca Helēna Eglīte, saņemot 1 000 eiro lielu naudas balvu no koncertzāles "Lielais dzintars" attīstības biedrības.

Pasākuma laikā tika sveikti gan audzēkņi, gan viņu skolotāji un koncertmeistari, kuri pagājušā gada nogalē palīdzēja kvalitatīvi sagatavoties un piedalīties konkursā. Laureātu apbalvošanas koncerts sākotnēji tika plānots jau februārī, taču objektīvu iemeslu dēļ vairākkārtēji tika pārcelts.

"Jauno izpildītāju konkurss un tā noslēguma koncerts izdevās lieliski – LMMDV talantīgie jaunieši bija patiesi priecīgi un pagodināti uzstāties kopā ar Liepājas Simfonisko orķestri, tas noteikti viņiem radīja papildu motivāciju turpināt augt un attīstīties kā mūziķiem. Plānojam šo konkursu rīkot ik gadu un ceram, ka tas ar laiku kļūs par starptautisku, prestižu notikumu, kurā piedalīsies jaunie akadēmiskās mūzikas talanti no tuvām un tālām valstīm," stāsta PIKC LMMDV struktūrvienības vadītājs radošajā darbā Mūzikas izglītības programmām Jānis Strazds.

I pakāpes diplomus saņēma:

• Helēna Eglīte (vijole). Skolotāja Maija Apenīte, koncertmeistare Lina Andrējeva;

• Anete Pupila (čells). Skolotāja Dita Barona, koncertmeistars Normunds Kalniņš;

• Daiga Koroļonoka (flauta). Skolotājs Reinis Lapa, koncertmeistars Edgars Tomševics;

• Matīss Skarēvičs (sitaminstrumenti). Skolotājs Toms Jansons, koncertmeistars Normunds Kalniņš.

II pakāpes diplomus saņēma:

• Terēze Dārta Balode (vijole). Skolotāja Beata Zariņa-Blaščinska, koncertmeistare Lina Andrējeva;

• Ēvalds Miks Kārkliņš (sitaminstrumenti). Skolotājs Toms Jansons, koncertmeistars Normunds Kalniņš.

III pakāpes diplomus saņēma:

• Elizabete Katrīna Elere (vokāls). Skolotāja Ieva Dreimane, koncertmeistars Normunds Kalniņš;

• Dāvids Donis (klarnete). Skolotājs Uldis Locenieks, koncertmeistars Edgars Tomševics;

• Ance Paula Poprocka (vijole). Skolotāja Beata Zariņa-Blaščinska, koncertmeistare Lina Andrējeva.

Skolotāji – Maija Apenīte, Dita Barona, Reinis Lapa, Toms Jansons**,** Beata Zariņa-Blaščinska, Ieva Dreimane un Uldis Locenieks saņēma pateicības rakstus par audzēkņu sagatavošanu.

Koncertmeistari – Normunds Kalniņš, Edgars Tomševics un Lina Andrējeva saņēma atzinības rakstus. Konkursa žūrijas izteica īpašu atzinību koncertmeistarei Linai Andrējevai par augsto profesionalitāti, muzicējot kopā ar audzēkņiem.

Konkursu vērtēja žūrija – Ogres Mūzikas un mākslas skolas direktors un diriģents Atvars Lakstīgala, Liepājas Simfoniskā orķestra valdes loceklis un mūziķis Uldis Lipskis, kā arī PIKC LMMDV struktūrvienības vadītājs radošajā darbā Mūzikas izglītības programmām un komponists Jānis Strazds.

Laureātu koncerts norisinājās Liepājas Simfoniskā orķestra kādreizējā orķestra mājvietā Melngaiļa koncertzālē, kura ir piedzīvojusi vērienīgus modernizācijas darbus. Klātienē koncertu klausījās aptuveni simts klausītāju, savukārt tiešsaistē skolas mājaslapā www.lmmdv.edu.lv koncerta norisei sekoja līdzi 341 unikālais klausītājs. **Koncerta ieraksts un plaša foto galerija ir pieejama skolas mājaslapā internetā.**

Zīmīgi, ka 2022. gadā LMMDV struktūrvienības Emiļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskola atzīmēs simtgadi un ar dažādiem pasākumiem tiks godināta tās vēsture. E. Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskola ir viena no vecākajām mūzikas izglītības iestādēm Latvijā un joprojām ir kā nozīmīgs kultūras dzīves stūrakmens. Turklāt Liepājas Simfoniskais orķestris (LSO) ir vecākais orķestris Baltijas valstīs. Latvijā tas aizvien ir vienīgais profesionālais orķestris ārpus galvaspilsētas.

Papildu informācija:
PIKC Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola
www.lmmdv.edu.lv

KONKURSI

I Starptautiskais
Alfrēda Feila
Jauno dziedātāju
tautas dziesmu konkurss

2021. gada 27. novembrī, Daugavpilī

Jauno dziedātāju tautas dziesmu konkursu organizē
Daugavpils 13. vidusskola sadarbībā ar
Daugavpils pilsētas Kultūras nodaļu,
Daugavpils pilsētas Izglītības pārvaldi
un biedrību "Mentors".

Konkursa mērķis: sekmēt muzicēšanas prasmju attīstību jaunajiem mūziķiem un godināt izcila latviešu komponista un pedagoga Alfrēda Feila vārdu, kurš strādāja Daugavpilī.

Konkurss notiks attālināti ar video ierakstiem.

Konkurss notiek divās kategorijās:
A kategorija – Tautas un akadēmiskā dziedāšana;
B kategorija – Estrādes un džeza dziedāšana.

Dalības maksa konkursā: 20.– EUR,
dalības maksa netiek atmaksāta.

Konkursa dalībniekiem, līdz 2021. gada 20. novembrim jānosūta organizatoriem interneta linkus uz ierakstu Youtube platformā.
Nedrīkst sūtīt ierakstus no citiem konkursiem,
ierakstam jābūt labā audio un video kvalitātē.

Kontaktinformācija

Konkursa koordinators: *Dr. paed.* Jevgeņijs Ustinskovs,
+371 29538278 (Viber, WatsApp),
e-pasts: latviancontests@inbox.lv

XIV Starptautiskais
garīgās mūzikas festivāls
"Sudraba zvani"

2022. gada 14. - 16. janvārī, Daugavpilī

1.Festivāla organizatori ir Daugavpils pilsētas pašvaldība,
Daugavpils pilsētas pašvaldības Kultūras pārvalde,
Daugavpils Vienības nams.
Festivāls notiek vienreiz divos gados.

2. Festivāla dalībnieki ir orķestri, kori, ansambļi un solisti.

3. Koru, vokālo ansambļu un kordiriģentu konkurss.
Koru Festivāla ietvaros notiek vokālo ansambļu,
koru un jauno kordiriģentu konkurss šādās kategorijās:
A: Bērnu kori (visi dziedātāji līdz 15 gadiem ieskaitot)
B: Jauniešu kori (visi dziedātāji līdz 25 gadiem ieskaitot)
C: Viendabīgie kori (sieviešu un vīru kori)
D: Jauktie kori
E: Profesionālie kolektīvi
F: Bērnu vokālie ansambļi
(visi dziedātāji līdz 15 gadiem, līdz 12 dalībniekiem)
G: Pieaugušo vokālie ansambļi (līdz 12 dalībniekiem)
H: Virtuālais koris
I: Kordiriģenti (2002. dzimšanas gads un jaunāki);
J: Kordiriģenti (1992. dzimšanas gads un jaunāki).

Konkursa dalībnieki katrā kategorijā izpilda divus garīgās mūzikas skaņdarbus ar kopējo hronometrāžu ne vairāk par 10 minūtēm. Visās kategorijās vismaz viens skaņdarbs jāizpilda a cappella.
Konkurss notiks attālināti ar video ierakstiem.
Dalība konkursā – bezmaksas.

Visiem konkursa dalībniekiem līdz 2022. gada 5. janvārim jāiesūta links uz videoieraktu YouTube platformā.
Skaņdarbiem jābūt vienā failā. Ierakstiem jābūt labā audio un video kvalitātē. Kordiriģentu konkursa dalībniekam jābūt ļoti labi redzamiem no priekšējā skatu punkta.
"Sudraba zvani" Daugavpils pilsētas pašvaldības Kultūras pārvalde, Kr. Valdemāra - 13.
Daugavpils,
LV-5401
tālr.: +(371)65423601
mob.: +(371)29538278
sb2@inbox.lv
www.kultura.daugavpils.lv

Izdevējs: Latvijas Mūzikas izglītības iestāžu asociācija. Redaktore: Ilze Dāve
Izdevums elektroniski pieejams www.lmiia.lv
Sagatavots un iespiests: SIA *Ulma*
Redakcija par ievietoto rakstu saturu neatbild.
Materiālus iesūtīt līdz katra mēneša 10. datumam elektroniskā formātā
uz e–pasta adresi: ilze.dave@gmail.com